

mekre alapított *Eartlinget*, ami még a *Prodigy*t is eszünkbe juttatja, így ez lett a leggyorsabban elavuló Bowie-album... Az 1999-es *Hours* kellemes melankóliája mellett azzal írta be magát a pop történelembe, hogy ez volt az első neten hozzáférhető új album...

Gyászmunka

A 2002-es, Visconti bábáskodásával készült *Heathen* újra a művész Bowie-t jeleníti meg, és reflektál a 09.11-es sokkra. Hosszú évek után ez az első Bowie-lemez, ami fantasztikus kritikákat kapott. A következő, a 2006-os *Reality* című munka is Viscontival készült, és szintén remek kritikai visszhangja volt, talán azért is, mert kicsit lazább, szellősebb volt, mint a komor *Heathen*... A 2013-as *Next Day* pedig talán még a *Heathennél* is jobb album, méltó párja a *Heroes*nak, amit a borítója megszüntetve megőriz. És akkor elérkeztünk az életmű megkoronázáshoz, a *Blackstar*hoz, amit senki nem látott előre, még Major Tom sem. David Bowie 1983 után popsztárnak szegődött, élete mégis sokak számára példázat: a halhatatlanságot nemcsak a halál hozhatja el, már az életben is ki lehet érdemelni. Halál után pedig különösen. Hello, Spaceboy!

